

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

כתובות-אלמנה ניוזנת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כיצד מוכרת?												◊	צז.
מוכרת אחת לשנים עשר חדש, ולוקח מפרנס אחת לשלשים יום	רבי דניאל בר רב קטינא אמר רב הונא:											◊	צז.
מוכרת לששה חדשים, ולוקח מפרנס אחת לשלשים יום.	רב יהודה:											◊	צז.
מוכרת לשנים עשר חדש, ולוקח מפרנס אחת לשלשים יום.	תניא כוותיה דרב הונא:											◊	צז.
מוכרת לששה חדשים, ולוקח מפרנס אחת לשלשים יום.	תניא כוותיה דרבי יהודה:											◊	צז.
הלכתא: מוכרת לששה חדשים, ולוקח מפרנס אחת לשלשים יום.	אמימר:											◊	צז.
דרב הונא מאי?	רב אשי לאמימר:											◊	צז.
לא שמיע לי, כלומר, לא סבירא לי.	אמר ליה: [אמימר]											◊	צז.
מוכרת למזונות, מהו שתחזור ותטרוף לכתובה?	בעו מיניה מרב ששת:											◊	צז.
קמיבעיא להו בדרב יוסף												◊	צז.
ארמלתא דזבין אחריות איתמי, ובי דינא דזבין אחריות איתמי	דאמר רב יוסף:											◊	צז.
מאי? כיון דאחריות איתמי - טרפא, או דלמא מצי אמרי לה: נהי דאחריות דעלמא לא קבילת עילוך, אחריות דנפשך מי לא קבולי קבילת?												◊	צז.
מוכרת והולכת עד כדי כתובה, וסמך לה שתגבה כתובה מן השאר	אמר ליה [רב ששת], תניתוה:											◊	צז.
שמע מינה, שיירא אין, לא שיירא לא.												◊	צז.
ודלמא עצה טובה קא משמע לן, דלא ליקרו לה הדרינתא												◊	צז.
א"כ, ליתני גובה כתובה מן השאר, מאי סמך לה? שמע מינה, שיירא אין, לא שיירא לא.												◊	צז.
זבין ולא איצטריכו ליה זוזי, הדרי זביני או לא הדרי זביני?	איבעיא להו:											◊	צז.
דההוא גברא דזבין ארעא לרב פפא, דאצטריכו ליה זוזי למיזבן תורי, לסוף לא איצטריכו ליה, ואהדריה ביהיליה רב פפא לארעיה.	תא שמע: [רב פפא]											◊	צז.
רב פפא לפני משורת הדין הוא דעבד.												◊	צז.
דההוא בצורתא דהוה בנהרדעא, זבניהו כולי עלמא לאפדנייהו, לסוף אתו חיטי	ת"ש:											◊	צז.
דינא הוא, דהדרי אפדני למרייהו.	אמר להו רב נחמן:											◊	צז.
התם נמי זביני בטעות הוו, דאיגלאי מילתא דארבא בעקולי הוה קיימא.												◊	צז.
אם כן, נמצאת מכשילן לעתיד לבא	אי הכי, היינו דאמר ליה רמי בר שמואל לרב נחמן:											◊	צז.
אטו כל יומא בצורתא שכיחא?	אמר ליה: [רב נחמן]											◊	צז.
אין, בצורתא בנהרדעא משכח שכיחא.	אמר ליה: [רמי בר שמואל]											◊	צז.
והלכתא: זבין ולא איצטריכו ליה זוזי, הדרי זביני.												◊	צז.
אלמנה בין מן האירוסין בין מן הנשואין - מוכרת שלא בבית דין	[ת"ק]											◊	צז.
מן הנשואין - מוכרת שלא בבית דין, מן האירוסין - לא תמכור אלא בבית דין, מפני שאין לה מזונות, וכל שאין לה מזונות - לא תמכור אלא בבית דין.	רבי שמעון:											◊	צז.
בשלמא מן הנשואין - משום מזוני, אלא מן האירוסין מאי טעמא?												◊	צז.
משום חינא	עולא:											◊	צז.
לפי שאין אדם רוצה שתתבזה אשתו בבית דין.	רבי יוחנן:											◊	צז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-אלמנה ניזונת	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי בנייהו?									ז				
איכא בנייהו גרושה, למאן דאמר משום חינא, גרושה נמי בעיא חן למאן דאמר לפי שאין אדם רוצה שתתבזה אשתו בבית דין, גרושה לא איכפת ליה.									!				◇
וגרושה לא תמכור אלא בבית דין		תנן:							ז				◇
בשלמא למאן דאמר לפי שאין אדם רוצה שתתבזה אשתו בבית דין, גרושה לא איכפת ליה אלא למאן דאמר משום חינא, גרושה נמי בעיא חן									ז				
הא מני? ר' שמעון היא.									!				◇
אי רבי שמעון									ז				
מן האירוסין לא תמכור כו'		הא תנא ליה רישא:							ז				◇
מהו דתימא אלמנה מן האירוסין הוא, דלא נפיש חן דידה, אבל גרושה דנפיש חן דידה - אימא תיבעי חן.									!				◇
כל שאין לה מזונות		הא נמי תנינא:							ז				◇
לאתויי מאי? לאו לאתויי גרושה									ז				
לא, לאתויי מגורשת ואינה מגורשת, כדרבי זירא									!				
כל מקום שאמרו מגורשת ואינה מגורשת - בעל חייב במזונותיה.		דאמר ר' זירא:							!				◇
כשם שמוכרת שלא בכ"ד, כך יורשיה יורשי כתובתה מוכרים שלא בבית דין		ת"ש:							ז				◇
בשלמא למאן דאמר לפי שאין אדם רוצה שתתבזה אשתו בבית דין, כי היכי דאיהי לא ניהא ליה דתתבזי, יורשיה נמי לא ניהא ליה דליבזו אלא למאן דאמר משום חינא, יורשיה מאי חן איכא?									ז				
כגון שירשתה בתה או אחותה.		תרגמה עולא:							!				◇
מכרה כתובתה או מקצתה, משכנה כתובתה או מקצתה, נתנה כתובתה לאחר או מקצתה - לא תמכור את השאר אלא בבית דין		[ת"ק]											◇
מוכרת היא אפ"ל ארבעה וחמשה פעמים, ומוכרת למזונות שלא בבית דין וכותבת למזונות מכת"ל		חכמים:											◇
וגרושה לא תמכור אלא בבית דין.													
מתניתין מני?													^
ר"ש היא									!				◇
מכרה כתובתה, משכנה כתובתה, עשתה כתובתה אפותיקי לאחר - אין לה מזונות		דתניא: [רבי מאיר]							!				◇
אע"פ שלא מכרה ולא משכנה כתובתה אלא מחציתה - אבדה מזונותיה.		רבי שמעון:							!				◇
למימרא													
דלא אמרי' מקצת כסף ככל כסף		דרבי שמעון סבר:							ז				◇
אמרי' מקצת כסף ככל כסף		ורבנן [רבי מאיר] סברי:							ז				◇
הא איפכא שמעינן להן									ז				
(ויקרא כ"א) והוא אשה בבתוליה - פרט לבוגרת שכלו בתוליה, דברי ר"מ		דתניא: [רבי מאיר]							ז				◇
מכשירין בבוגרת		רבי אלעזר ורבי שמעון:							ז				◇
התם בקראי פליגי									!				
בתוליה - אפ"ל מקצת בתולים, בתוליה - עד דאיכא כולהו בתולים, בבתוליה - בכדרכה אין, שלא כדרכה לא		רבי מאיר סבר:							ז				◇
בתוליה - שלמה משמע, בתוליה - אפילו מקצת בתולים, בבתוליה - שיהו כל בתוליה קיימין, בין בכדרכה בין שלא כדרכה.		רבי אלעזר ורבי שמעון סברי:							ז				◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מיבאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-אלמנה ניוזנת	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ההיא איתתא דתפסה כסא דכספא בכתובתה, קתבעה מזוני, אתאי לקמיה דרבא												◊
זילו הבו לה מזונות, לית דחש להא דר' שמעון	אמר להו[רבא] ליתמי:											◊
לא אמרינן מקצת כסף ככל כסף.	דאמר: [רבי שמעון]											◊
מוכרת שלא בב"ד, צריכה שבועה או אין צריכה שבועה?	שלח ליה רבה בריה דרבא לרב יוסף:											◊
ותבעי לך הכרזה												◊
הכרזה לא קמיבעיא לי	אמר ליה: [רב יוסף]											◊
אלמנה ששמה לעצמה - לא עשתה - ולא כלום	דא"ר זירא אמר רב נחמן:											◊
ה"ד?												◊
אי דאכרוז												◊
אמאי לא עשתה ולא כלום?												◊
אלא לאו דלא אכרוז												◊
ולעצמה הוא דלא עשתה ולא כלום, הא לאחר מה שעשתה עשתה.												◊
לעולם דאכרוז, ודאמרי לה: מאן שם ליד?												◊
כי האי דההוא גברא דאפקידו גביה כסתא דיתמי, אזל שמה לנפשיה בארבע מאה זוזי, אייקר קם בשית מאה, אתא לקמיה דרבי אמי												◊
מאן שם לך?	אמר ליה: [רבי אמי]											◊
והלכתא: צריכה שבועה ואינה צריכה הכרזה.												◊
אלמנה שהיתה כתובתה מאתים, ומכרה שוה מנה במאתים או שוה מאתים במנה - נתקבלה כתובתה.												◊
היתה כתובתה מנה, ומכרה שוה מנה ודינר במנה - מכרה בטל, אפילו היא אומרת אחזיר דינר ליורשין -	[ת"ק]											◊
לעולם מכרה קיים, עד שתהא שם כדי שתשייר בשדה בת תשעה קבין, ובגנה בת חצי קב, וכדברי רבי עקיבא בית רובע.	רשב"ג:											◊
היתה כתובתה ארבע מאות זוז, ומכרה לזה במנה ולזה במנה, ולאחרון יפה מנה ודינר במנה, של אחרון - בטל, ושל כולן - מכרן קיים.												◊
מאי שנא שוה מאתים במנה? דאמרי לה את אפסדת, שוה מנה במאתים נמי תימא אנא ארווחנא												◊
הכל לבעל המעות	רב נחמן אמר רבה בר אבוה, כאן שנה רבי:											◊
הוסיפו לו אחת יתירה - הכל לשליח, דברי רבי יהודה	כדתניא: [רבי יהודה]											◊
חולקין	רבי יוסי:											◊
הכל לבעל המעות	והתניא, רבי יוסי:											◊
לא קשיא: כאן בדבר שיש לו קצבה, כאן בדבר שאין לו קצבה.	רמי בר חמא:											◊
הלכתא: דבר שיש לו קצבה - חולקין, דבר שאין לו קצבה - הכל לבעל המעות.	רב פפא:											◊
מאי קמ"ל?												◊
שינויא דשנינו שינויא הוא.												◊
אמר ליה זבין לי ליתכא, ואזל זבין ליה כורא, מאי? מוסיף על דבריו הוא, וליתכא מיהא קני, או דלמא מעביר על דבריו הוא, וליתכא נמי לא קני?	איבעיא להו:											◊
אמר בעה"ב לשלוחו תן להן חתיכה לאורחין, והוא אומר טלו שתיים, והן נטלו שלש - כולן מעלו	רב יעקב מנהר פקוד משמיה דרבינא, ת"ש:											◊

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

כתובות-אלמנה ניוזנת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי אמרת בשלמא מוסיף על דבריו הוי, משום הכי בעל הבית מעל, אלא אי אמרת מעביר על דבריו הוי, בעל הבית אמאי מעל?												צח:
השליח שעשה שליחותו - בעל הבית מעל, לא עשה שליחותו - שליח מעל	והתנן:											צח:
הכא במאי עסקינן - דאמר להו טלו אחת מדעתו של בעל הבית ואחת מדעתי, ושקלו אינהו תלת.												צח:
היתה כתובתה מנה, ומכרה שוה מנה ודינר במנה - מכרה בטל	ת"ש:											צח:
מאי לא דובין שוה מנה ודינר במנה ודינר, ומאי במנה? מנה שלה, ומאי אפי' היא אומרת אחזיר את הדינר ליורשים בנינר מקרקעי, וקתני: מכרה בטל												צח:
לא, בדאוזיל.	רב הונא בריה דרב נתן:											צח:
הא מדסיפא בדאוזיל, הוי רישא בדלא אוזיל												צט:
היתה כתובתה ארבע מאות זוז, מכרה לזה במנה ולזה במנה, ולאחרון יפה מנה ודינר במנה, של אחרון - מכרה בטל, ושל כולן - מכרן קיים	דקתני סיפא:											צט:
לא, רישא וסיפא בדאוזיל, וסיפא הא קא משמע לן, טעמא דאוזיל בדינמי, אבל בדידה - מכרה קיים.												צט:
הא מדרישא שמעת מינה:												צט:
היתה כתובתה מאתים, ומכרה שוה מנה במאתים או שוה מאתים במנה - נתקבלה כתובתה	[רישא]											צט:
מהו דתימא, התם הוא דאיסתלקא לה מהאי ביתא לגמרי, אבל הכא ניגזור מנה ראשון אטו מנה אחרון, קא משמע לן.												צט:
הא לא תיבעי לך, היכא דאמר ליה זיל זבין לי ליתכא, וזבין ליה כורא - דודאי מוסיף על דבריו הוי, כי תיבעי לך - דאמר ליה זיל זבין לי כורא, ואזיל וזבין ליה ליתכא, מאי? מי אמרינן, א"ל: דטבא לך עבדי לך, דאי לא מצטרכי לך זוזי לא מצית הדרת ביה, או דלמא אמר ליה: לא ניתא לי דליפשו שטרי עילואי?	איכא דאמרי:											צט:
נתן לו דינר של זה ואמר לו הבא לי חלוק, והלך והביא לו בשלש חלוק ובשלש טלית - שניהם מעלו	רבי חנינא מסורא, תא שמע:											צט:
אי אמרת בשלמא שליח כי האי גוונא עושה שליחותו ומוסיף על דבריו הוי, משום הכי בעל הבית מעל, אלא אי אמרת מעביר על דבריו הוי, אמאי מעל?												צט:
הכא במאי עסקינן - דאייתי ליה שוה שש בשלש.												צט:
אי הכי, שליח אמאי מעל?												צט:
אטלית.												צט:
אי הכי, אימא סיפא, רבי יהודה אומר: אף בזה בעל הבית לא מעל, מפני שיכול לומר חלוק גדול הייתי מבקש ואתה הבאת לי חלוק קטן ורע.	[סיפא - רבי יהודה]											צט:
מאי רע? רע בדמים, דאמר ליה: אי אייתית לי בשית, כל שכן דהוה שוה תרתי סרי.												צט:
דיקא נמי												צט:
בקטנית - ששניהם מעלו, שהקטנית בסלע וקטנית בפרוטה, שמע מינה.	דקתני: מודה רבי יהודה:											צט:
היכי דמי?												צט:
אילימא באתרא דמזבני בשומא												צט:
היכא דיהיב ליה סלע מוולי גביה טפי												צט:
באתרא דכיילי בכני, דאמר ליה כנא כנא בפרוטה.	רב פפא:											צט:
היתה כתובתה ארבע מאות זוז, מכרה לזה במנה ולזה במנה, ולאחרון יפה מנה ודינר במנה, של אחרון - בטל, ושל כולן - מכרן קיים	ת"ש:											צט:
בקטיני	כדאמר רב שישא בריה דרב אידי:											צט:
הכא נמי בקטיני.												צט:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מבאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-אלמנה ניוזנת	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק
פשיטא, אמר לאחד ולא לשנים - האמר ליה לאחד ולא לשנים, א"ל לאחד סתמא, מאי?																				צט:
לאחד - ולא לשנים,	רב הונא:																			צט:
לאחד - ואפילו לשנים, לאחד - ואפילו למאה.	רב חסדא ורבה בר רב הונא דאמרי תרוייהו:																			צט:
איקלע רב נחמן לסורא, עול לגביה רב חסדא ורבה בר רב הונא.																				צט:
כי האי גוונא מאי?	אמרו ליה: [רב חסדא ורבה בר רב הונא]																			צט:
לאחד - ואפ"ל לשנים, לאחד - ואפילו למאה.	אמר להו: [רב נחמן]																			צט:
אע"ג דטעה שליח?	אמרו ליה: [רב חסדא ורבה בר רב הונא]																			צט:
דטעה שליח לא קאמינא.	אמר להו: [רב נחמן]																			צט:
אין אונאה לקרקעות	אמרו ליה: [רב חסדא ורבה בר רב הונא] ואמר מר:																			צט:
הני מילי היכא דטעה בעל הבית, אבל טעה שליח - אמר ליה לתקוני שדרתיך ולא לעוותי.	[רב נחמן]																			צט:
ומנא תימרא דשאני בין שליח לבעל הבית?																				צט:
האומר לשלוחו צא ותרום - תרום כדעת בעל הבית, ואם אינו יודע דעתו של בעל הבית - תרום בבינונית אחד מחמשים, פחת עשרה או הוסיף עשרה - תרומתו תרומה	דתנן:																			צט:
ואילו גבי בעל הבית תניא: תרום ובעל הבית יודע דעתו של בעל הבית - תרומתו תרומה.	[תניא]																			צט:
היתה כתובתה ארבע מאות זוז, מכרה לזה במנה ולזה במנה, ולאחרון שוה מנה ודינר במנה, של אחרון - בטל, ושל כולן - מכרן קיים	תא שמע:																			צט:
רב שישא בריה דרב אידי: בקטיני.																				צט:
שום הדינין שפחתו שתות או הוסיפו שתות - מכרן בטל	[חכמים]																			צט:
מכרן קיים, אם כן, מה כח בית דין יפה.	רשב"ג:																			צט:
אבל אם עשו אגרת בקורת ביניהן, אפילו מכרו שוה מנה במאתים או שוה מאתים במנה - מכרן קיים.																				צט:
שליח כמאן?	איבעיא להו:																			צט:
שליח כדינין	רבא אמר ר"נ:																			ק.
כאלמנה.	רב שמואל בר ביסנא אמר ר"נ:																			ק.
רבא אמר ר"נ שליח כדינין, מה דינין לאו לדידהו, אף שליח נמי לאו לדידהו, לאפוקי אלמנה דלדידה	[רבא אמר ר"נ]																			ק.
רב שמואל בר ביסנא אמר ר"נ כאלמנה, מה אלמנה יחידה, אף שליח יחיד, לאפוקי ב"ד דרבים נינהו.	[רב שמואל בר ביסנא אמר ר"נ]																			ק.
והלכתא: שליח כאלמנה.																				ק.
ומאי שנא מהא דתנן:																				ק.
האומר לשלוחו צא ותרום - תרום כדעת בעל הבית, ואם אינו יודע דעתו של בעל הבית - תרום בבינונית אחד מחמשים, פחת עשרה או הוסיף עשרה - תרומתו תרומה?	[תנן]																			ק.
התם כיון דאיכא דתורם בעין רעה ואיכא דתורם בעין יפה, א"ל: להכי אמדתיך, אבל הכא טעותא הוא, א"ל: לא איבעי לך למיטעי.																				ק.
הלכה כדברי חכמים.	רב הונא בר חנינא אמר ר"נ:																			ק.
ולית ליה לר"נ מה כח ב"ד יפה?																				ק.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

כתובות-אלמנה ניוזנת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יתומים שבאו לחלוק בנכסי אביהן, ב"ד מעמידן להן אפטרופוס ובוררין להם חלק יפה, הגדילו - יכולין למחות	והאמר ר"נ אמר שמואל:										♣	◇
הגדילו - אין יכולין למחות, דא"כ, מה כח ב"ד יפה?	ור"נ דידיה:										♣	◇
לא קשיא: הא דטעו, הא דלא טעו.											!	◇
אי דלא טעו, במאי יכולין למחות?											?	◇
ברוחות.											!	◇
מעשה ועשה רבי כדברי חכמים, אמר לפניו פרטא בנו של רבי אלעזר בן פרטא בן בנו של ר' פרטא הגדול: א"כ, מה כח ב"ד יפה? והחזיר רבי את המעשה.	כי אתא רב דימי אמר:										○	◇
רב דימי מתני הכי.											■	◇
מעשה וביקש רבי לעשות כדברי חכמים, אמר לפניו פרטא בנו של רבי אלעזר בן פרטא בן בנו של ר' פרטא הגדול: א"כ, מה כח ב"ד יפה? לא עשה רבי את המעשה.	רב ספרא מתני הכי:										○	◇
לימא בהא קמיפלגי											?	◇
טעה בדבר משנה חוזר	מר סבר: [רב דימי]										♣	◇
אינו חוזר	ומר סבר: [רב ספרא]										♣	◇
לא, דכ"ע - טעה בדבר משנה חוזר, ומר סבר: הכי הוה מעשה, ומר סבר: הכי הוה מעשה.											!	◇
ארמלתא דזבינה - אחריות איתמי, וב"ד דזבין - אחריות איתמי.	רב יוסף:										■	◇
פשיטא											?	◇
אלמנה לא איצטריכא ליה, כי איצטריך ליה - בי דינא, מהו דתימא כל דזבין מבי דינא - אדעתא למיפק ליה קלא הוא דזבין, קמ"ל.											!	◇
רשב"ג אומר כו'.											■	<
ועד כמה?											^	◇
עד פלגא.	רב הונא בר יהודה אמר רב ששת:										!	◇
ב"ד שמכרו שוה מאתים במנה או שוה מנה במאתים - מכרן קיים.	תניא נמי הכי, אמר רשב"ג:										■	◇
ב"ד שמכרו בלא הכרזה, נעשו כמי שטעו בדבר משנה וחוזרין	אמימר משמיה דרב יוסף:										■	◇
נעשו? ודאי טעו											?	◇
שום היתומין - שלשים יום, ושום ההקדש - שלשים יום, ומכריון בבקר ובערב	דתנן:										■	◇
אי מההיא הוה אמינא ה"מ שליח, אבל ב"ד לא, קמ"ל.											!	◇
שום הדיינין שפחתו שתות או הותירו שתות - מכרן בטל	איתיביה רב אשי לאמימר:										■	◇
הא שוה בשוה - מכרן קיים											■	◇
מאי לאו דלא אכרו?											?	◇
לא, בדאכרו.											!	◇
הא מדסיפא בדאכרו, הוה רישא בדלא אכרו?											?	◇
אם עשו אגרת בקורת, אפ"ל מכרו שוה מנה במאתים או שוה מאתים במנה - מכרן קיים	דקתני סיפא:										■	◇
אלא לעולם בדלא אכרו, ולא קשיא: כאן בדברים שמכריון עליהן, כאן בדברים שאין מכריון עליהן											!	◇
ואלו הן דברים שאין מכריון עליהן: העבדים, והמטלטלין, והשטרות.											■	!

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מבאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
--	--

Talmud Navigator

כתובות-אלמנה ניוזנת	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עבדים טעמא מאי?										^	!		
שמא ישמעו ויברחו										!	!		
מטלטלין ושטרות?										^	!		
שמא יגנבו.										!	!		
ואיבעית אימא: כאן בשעה שמכריזין, כאן בשעה שאין מכריזין											!		◇
לכרגא, למזוני, ולקבורה - מזבנינן בלא אכרותא.	דאמרי נהרדעי:										!		◇
ואב"א: כאן במקום שמכריזין, כאן במקום שאין מכריזין											!		◇
מעולם לא עשו אגרת בקורת בנהרדעא.	דאמר רב נחמן:										!		◇
משום דבקיאי בשומא	סבור מינה:										■		
לדידי מיפרשא לי מיניה דרב נחמן, משום דקרו להו בני אכלי נכסי דאכרותא.	א"ל רב יוסף בר מניומי:										■		
מטלטלין של יתומים - שמין אותן ומוכרין אותן לאלתר	רב יהודה אמר שמואל:												◇
מוכרין אותן לשווקים.	רב חסדא אמר אבימי:												◇
ולא פליגי, הא דמיקרב שוקא, הא דמרחק שוקא.													◇
רב כהנא הוה בידיה שכרא דרב משרשיא בר חילקאי יתמא, שהייה עד ריגלא, אמר: אע"ג דנפל ביה איצצא, מייתי זוזא חריפא.	[רב כהנא]												◇
רבינא הוה בידיה חמרא דרבינא זוטי יתמא בר אחתיה, הוה לדידיה נמי חמרא, הוה קמסיק ליה לסיכרא, אתא לקמיה דרב אשי													◇
מהו לאמטויי בהדן?	א"ל: [רבינא]												◇
זיל, לא עדיף מדידך.	א"ל: [רב אשי]												◇
הממאנת, השנייה, והאילונית - אין להן כתובה ולא פירות, ולא מזונות ולא בלאות													■
אם מתחלה נשאה לשם אילונית - יש לה כתובה.													■
אלמנה לכ"ג, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממזרת ונתניה לישראל, בת ישראל לנתן ולמזמר - יש להם כתובה.													■
קטנה יוצאה בגט - אין לה כתובה, וכל שכן ממאנת	רב תני:												◇
ממאנת - אין לה כתובה, אבל יוצאה בגט - יש לה כתובה.	שמואל תני:												◇
ואודא שמואל לטעמיה													■
ממאנת - אין לה כתובה, יוצאה בגט - יש לה כתובה. ממאנת - לא פסלה מן האחין ולא פסלה מן הכהונה, יוצאה בגט - פסלה מן האחין ופסלה מן הכהונה. ממאנת - אינה צריכה להמתין שלשה חדשים, יוצאה בגט - צריכה להמתין שלשה חדשים.	דאמר שמואל:												◇
מאי קמ"ל? תנינא כולהו:													⚡
הממאנת באיש - הוא מותר בקרובותיה והיא מותרת בקרוביו, ולא פסלה מן הכהונה. נתן לה גט - הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו, ופסלה מן הכהונה.	[תנינא]												◇
צריכה להמתין ג' חדשים איצטריכא ליה דלא תנן.													◇
לימא כתנאי													⚡
אין מעשה קטנה כלום, ואין בעלה זכאי במציאתה ולא במעשה ידיה ולא בהפרת נדריה, ואינו יורשה ואינו מיטמא לה, כללו של דבר: אינה כאשתו לכל דבר - אלא שצריכה מיאון	רבי אליעזר:												◇
מעשה קטנה כלום, ובעלה זכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה, ויורשה ומיטמא לה, כללו של דבר: הרי היא כאשתו לכל דבר - אלא שיוצאה במיאון	רבי יהושע:												◇

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מבאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא- <u>key</u> :	

Talmud Navigator

כתובות-אלמנה ניוזנת	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
לימא, רב דאמר כר"א, ושמואל דאמר - כרבי יהושע									ז			
אליבא דר"א כולי עלמא לא פליגי, כי פליגי - אליבא דרבי יהושע									!		◇	
שמואל כר' יהושע	[שמואל]								!		◇	
ורב?									ז	!		
עד כאן לא קאמר ר' יהושע התם - אלא מדידה לדידה, אבל מדידה לדידה לא.	[רב]								!		◇	
ולא בלאות.												◀
לא שנו אלא נכסי מלוג, אבל נכסי צאן ברזל אית לה.	רב הונא בר חייא לרב כהנא, אמרת לן משמיה דשמואל:										◇	
אהייא?	הוי בה רב פפא:								^		◇	
אילימא אממאנת									!			
אי דאיתנהו, אידי ואידי שקלא ואי דליתנהו, אידי ואידי לא שקלא									ז			
אלא אאילונית									!			
אי דאיתנהו, אידי ואידי שקלא. אי דליתנהו, איפכא מיבעי ליה: נכסי מלוג דברשותה קיימי אית לה, נכסי צאן ברזל דלאו ברשותה קיימי לית לה.									ז			
אלא אשניה, וקנסו רבנן לדידה בדידיה, ולדידיה בדידה.									!		◇	
רב שימי בר אשי:	ש"מ מדרב כהנא, עיילא ליה גלימא - קרנא הוי, ולא מכסי לה ואזיל עד דבלי.										◇	
פירא הוי	והאמר רב נחמן:								ז			
דרב נחמן פליגא.									!			
אין להן כתובה.												◀
ל"ש אלא מנה מאתים, אבל תוספת יש להן.	שמואל:										◇	
נשים שאמרו חכמים אין להן כתובה, כגון הממאנת וחברותיה - אין להן מנה מאתים, אבל תוספת יש להן	תניא נמי הכי:										◇	
נשים שאמרו חכמים יוצאות שלא בכתובה, כגון עוברת על דת וחברותיה - אין להן תוספת, וכ"ש מנה מאתים											◇	
והיוצאת משום שם רע - נוטלת מה שלפניה ויוצאה.											◇	
מסייע ליה לרב הונא												
זינתה, לא הפסידה בלאותיה קיימין.	דאמר רב הונא:										◇	
זינתה, הפסידה בלאותיה קיימין.	תני תנא קמיה דרב נחמן:										◦	
אם היא זינתה, כליה מי זנאי? תני: לא הפסידה בלאותיה קיימין.	א"ל: [רב נחמן]								ז			
זו דברי רבי מנחם סתימתאה	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:											
זינתה, לא הפסידה בלאותיה קיימין.	אבל חכמים אומרים:											
אם מתחלה נשאה כו'.												◀
אילונית - אשה ואינה אשה, אלמנה - אשה גמורה	רב הונא:								◆		◇	
אילונית אשה ואינה אשה, הכיר בה - יש לה כתובה, לא הכיר בה - אין לה כתובה												
אלמנה אשה גמורה, בין הכיר בה בין לא הכיר בה - יש לה כתובה												
אחת זו ואחת זו אשה ואינה אשה, הכיר בה - יש לה כתובה, לא הכיר בה - אין לה כתובה.	רב יהודה:								◆		◇	

disputants-חולקים ◆ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-אלמנה ניוזנת	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
כנסה בחזקת שהיא כן ונמצאת שהיא כן - יש לה כתובה	מייתיב:												◊	קא:
הא סתמא - אין לה כתובה													◊	קא:
לא תימא: הא סתמא - אין לה כתובה, אלא אימא: כנסה בחזקת שאינה כן ונמצאת שהיא כן - אין לה כתובה.													◊	קא:
אבל סתמא מאי? אית לה, אדתני: בחזקת שהיא כן ונמצאת שהיא כן - יש לה כתובה, לשמעין סתמא וכ"ש הא													◊	קא:
כנסה בידוע ונמצאת בידוע - יש לה כתובה, כנסה סתם - אין לה כתובה	ועוד תני:												◊	קא:
תיובתא דרב הונא													◊	קא:
רב הונא מתני' אטעיתה, הוא סבר: מדקא מפליג באילונית ולא קמפליג באלמנה, מכלל דאלמנה אפי' בסתמא נמי אית לה, ולא היא, כי קתני לה לאלמנה - אפלוגתא דאילונית קאי.													◊	קא:
הדרן עלך אלמנה ניוזנת.													◊	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
---	---

מקרא-key:

Talmud Navigator

כתובות-הנושא את האשה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
הנושא את האשה, ופסקה עמו כדי שיוון את בתה חמש שנים - חייב לזונה חמש שנים.												קא:
ניסת לאחר, ופסקה עמו כדי שיוון את בתה חמש שנים - חייב לזונה חמש שנים.												קא:
לא יאמר הראשון לכשתבא אצלי אזונה, אלא מוליך לה מזונותיה למקום שאמה.												קא:
וכן לא יאמרו שניהם הרי אנו זנין אותה כאחד, אלא אחד זנה ואחד נותן לה דמי מזונות.												קא:
ניסת - הבעל נותן לה מזונות, והן נותנין לה דמי מזונות.												קא:
מתו - בנותיהן ניוזנות מנכסים בני חורין, והיא ניוזנת מנכסים משועבדים, מפני שהיא כבעלת חוב.												קא:
הפקחים היו כותבים ע"מ שאזון את בתך חמש שנים כל זמן שאת עמי.												קא:
האומר לחבירו חייב אני לך מנה, רבי יוחנן אמר: חייב	אתמר: [רבי יוחנן]											קא:
פטור.	ריש לקיש:											קא:
ה"ד?												קא:
אי דאמר להו אתם עדיי												קא:
מ"ט דר"ל דקפטר?												קא:
אי דלא אמר להו אתם עדיי												קא:
מ"ט דרבי יוחנן דקמחייב?												קא:
לעולם דלא קאמר להו אתם עדיי, והכא במאי עסקינן - דא"ל חייב אני לך מנה בשטר												קא:
חייב, אלימא מילתא דשטרא כמאן דאמר להו אתם עדים דמי	רבי יוחנן:											קא:
פטור, לא אלימא מילתא דשטרא.	ריש לקיש:											קא:
הנושא את האשה, ופסקה עמו לזון את בתה חמש שנים - חייב לזונה חמש שנים	תנן:											קא:
מאי לאו כי האי גוונא												קא:
לא, בשטרי פסיקתא, וכדרב גידל												קב:
כמה אתה נותן לבנך? כך וכך, וכמה אתה נותן לבתך? כך וכך, עמדו וקידשו - קנו, הן הדברים הנקנין באמירה.	דאמר רב גידל אמר רב:											קב:
כתב לכהן שאני חייב לך חמש סלעים - חייב ליתן לו חמש סלעים, ובנו אינו פדו	תא שמע:											קב:
שאני התם, דמשועבד ליה מדאורייתא.												קב:
אי הכי, אמאי כתב?												קב:
כדי לברר לו כהן.												קב:
אי הכי, בנו אמאי אינו פדו?												קב:
כדעולא												קב:
דבר תורה פדוי לכשיתן, ומ"ט אמרו בנו אינו פדוי? גזירה שמא יאמרו פודין בשטרות.	דאמר עולא:											קב:
כתנאי:	רבא:											קב:
ערב היוצא אחר חיתום שטרות - גובה מנכסים בני חורין, מעשה בא לפני רבי ישמעאל ואמר: גובה מנכסים בני חורין	רבי ישמעאל:											קב:
אינו גובה לא מנכסים בני חורין ולא מנכסים משועבדים	אמר לו בן ננס:											קב:
למה?	אמר לו: [רבי ישמעאל]											קב:
הרי שהיה חונק את חבירו בשוק, ומצאו חבירו ואמר לו הנח לו ואני אתן לך - פטור, שלא על אמונתו הלווה	אמר לו: [בן ננס]											קב:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
ממרא-key:	

כתובות-הנושא את האשה		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
לימא, רבי יוחנן דאמר כרבי ישמעאל, וריש לקיש דאמר כבן ננס												⚡	קב.			
אליבא דבן ננס כ"ע לא פליגי, כי פליגי - אליבא דרבי ישמעאל												!	◇	קב.		
רבי יוחנן כרבי ישמעאל	[רבי יוחנן]											◆	!	◇	קב:	
וריש לקיש?												⚡	!	קב:		
עד כאן לא קאמר רבי ישמעאל התם - אלא דשייך ליה לשיעבודא דאורייתא, אבל הכא לא שייך שיעבודא דאורייתא	[ריש לקיש]											◆	!	◇	קב:	
כמה אתה נותן לבנד? כך וכך, וכמה אתה נותן לבתך? כך וכך, עמדו וקידשו - קנו, הן הן הדברים הנקנים באמירה.	גופא, אמר רב גידל אמר רב:												■	◇	קב:	
מסתברא מילתא דרב - בבתו נערה, דקא מטי הנאה לידיה, אבל בוגרת דלא מטי הנאה לידיה - לא, והאלהים אמר רב אפילו בוגרת, דאי לא תימא הכי, אבי הבן מאי הנאה אתא לידיה? אלא בהאי הנאה דקמחתני אהדדי, גמרי ומקני להדדי.	רבא:												■	◇	קב:	
דברים הללו ניתנו ליכתב או לא ניתנו ליכתב?	רבינא לרב אשי:												^	קב:		
לא ניתנו ליכתב.	א"ל: [רב אשי]												!	◇	קב:	
הפקחין היו כותבין על מנת שאזון את בתך חמש שנים כל זמן שאת עמך	איתיביה:												⚡	◇	קב:	
מאי כותבין? אומרים.													!	◇	קב:	
וקרי ליה לאמירה כתיבה?													⚡	קב:		
אין													!	קב:		
הכותב לאשתו דין ודברים אין לי בנכסיך	ההתנן:												!	◇	קב:	
האומר לאשתו.	ותני ר' חייא:												!	◇	קב:	
אין כותבין שטרי אירוסין ונשואין אלא מדעת שניהם	ת"ש:												⚡	◇	קב:	
הא מדעת שניהם כותבין													■	◇	קב:	
מאי לאו שטרי פסיקתא													⚡	קב:		
לא, שטרי אירוסין ממש, כדרב פפא ורב שרביא													!	◇	קב:	
כתבו לשמה ושלא מדעתה - רבה ורבינא אמרי: מקודשת אינה מקודשת.	דאיתמר: [רבה ורבינא]												◆	!	◇	קב:
מתו - בנותיהן ניזונות מנכסים בני חורין, והיא ניזונת מנכסים משועבדים, מפני שהיא כבעלת חוב	רב פפא ורב שרביא												◆	!	◇	קב:
הכא במאי עסקינן - בשקנו מידו.	תא שמע:												⚡	◇	קב:	
אי הכי, בנות נמי?													⚡	קב:		
בשקנו לזו ולא קנו לזו.													!	◇	קב:	
ומאי פסקא?													⚡	קב:		
אידיה דהואי בשעת קנין - מהני לה קנין, בנות דלא הוו בשעת קנין - לא מהני להו קנין.													!	◇	קב:	
מי לא עסקינן דהואי בשעת קנין, והיכי דמי? כגון דגרשה ואהדרה?													⚡	קב:		
אלא, אידיה דליתא בתנאי ב"ד - מהני לה קנין, בנות דאיתנהו בתנאי ב"ד - לא מהני להו קנין.													!	◇	קב:	
מגרע גרעי?													⚡	קב:		
אלא בנותיו היינו טעמא, כיון דאיתנהו בתנאי ב"ד - אימר צררי אתפסינהו.													!	◇	קב:	
לא יאמר הראשון.													■	◇	קב:	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

כתובות-הנושא את האשה		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
זאת אומרת, בת אצל אמה.	רב חסדא:											■	◇	קב:		
ממאי דבגדולה עסקינן? דלמא בקטנה עסקינן, ומשום מעשה שהיה													⚡	קב:		
מי שמת והניח בן קטן לאמו, יורשי האב אומרים יהא גדל אצלנו, ואמו אומרת יהא בני גדל אצלי - מניחין אותו אצל אמו ואין מניחין אותו אצל ראוי ליורשו, מעשה היה ושחטוהו (ע"ה) [ערב ראשון]	דתניא:												⚡	קב:		
אם כן, ליתני למקום שהיא, מאי למקום שאמה? שמעת מינה, בת אצל האם, לא שנא גדולה ולא שנא קטנה.													!	קב:		
לא יאמרו שניהם וכו'.													■	<	קג:	
ההוא גברא דאוגר ליה ריחיא לחבריה לטחינה, לסוף איעתר זבין ריחיא וחמרא, אמר ליה: עד האינדא הוה טחיננא גבך, השתא הב לי אגרא, א"ל: מיטחן טחיננא לך													○	◇	קג:	
היינו מתניין:	סבר רבינא למימר:												■	◇	קג:	
לא יאמרו שניהם הרי אנו זנין אותה כאחד, אלא אחד זנה ואחד נותן לה דמי מזונות	[מתניין]												■	◇	קג:	
מי דמי? התם חד כריסא אית לה, תרתי כריסתא לית לה, הכא מצוי א"ל טחון וזבין, טחון ואותיב.	א"ל רב עוריא:													⚡	◇	קג:
ולא אמרן אלא דלית ליה טחינא לריחיא, אבל אית ליה טחינא לריחיא, כגון זו כופין אותו על מדת סדום.													■	קג:		
אלמנה שאמרה אי אפשי לזון מבית בעלי, אין היורשין יכולין לומר לה לכי לבית אביך ואנו זנין אותך, אלא זנין אותה ונותנין לה מדור לפי כבודה.													■	מ	קג:	
אמרה אי אפשי לזון מבית אבא, יכולין היורשין לומר לה אם את אצלנו יש לך מזונות, ואם אין את אצלנו אין לך מזונות.													■	קג:		
אם היתה טוענת מפני שהיא ילדה והן ילדים, זנין אותה והיא בבית אביה.													■	◇	קג:	
משתמשת במדור כדרך שמשתמשת בחיי בעלה, בעבדים ושפחות - כדרך שמשתמשת בחיי בעלה, בכרים וכסתות - כדרך שמשתמשת בחיי בעלה, בכלי כסף ובכלי זהב - כדרך שמשתמשת בחיי בעלה, שכך כתב לה ואת תהא יתבת בבית ומיתזנא מנכסי כל ימי מגר ארמלותיך.	תנו רבנן:												■	◇	קג:	
בבית													■	<	קג:	
בבית - ולא בבקתי.	תני רב יוסף:												■	◇	קג:	
יתומים שמכרו מדור אלמנה - לא עשו ולא כלום.	רב נחמן:												■	◇	קג:	
ומ"ש מדרבי אסי א"ר יוחנן?													⚡	קג:		
יתומים שקדמו ומכרו בנכסים מועטין - מה שמכרו מכרן	דא"ר אסי אמר ר' יוחנן:												■	⚡	◇	קג:
התם לא משתעבדי לה מחיים, הכא משתעבדי לה מחיים.													!	◇	קג:	
מדור אלמנה שנפל - אין היורשין חייבין לבנותו.	אביי, נקיטינן:												■	◇	קג:	
מדור אלמנה שנפל - אין היורשין חייבין לבנותו ולא עוד, אלא אפילו היא אומרת הניחוני ואבננו משלי - אין שומעין לה.	תניא נמי הכי:												■	קג:		
שיפצה, מאי?	בעי אביי:												^	◇	קג:	
תיקו.													■	קג:		
אמרה אי אפשי.													■	<	קג:	
וליתבו לה כי יתבה התם													⚡	קג:		
מסייע ליה לרב הונא													!	קג:		
ברכת הבית ברובה.	דאמר רב הונא:												■	!	◇	קג:
וליתבו לה לפי ברכת הבית													⚡	קג:		
ה"נ.													!	קג:		

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

כתובות-הנושא את האשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לשון חכמים ברכה, לשון חכמים עושר, לשון חכמים מרפא.	רב הונא:											
ברכה												
הא דאמרן.												
עושר												
המוכר פירות לחבירו, משך ולא מדד - קנה, מדד ולא משך - לא קנה, ואם היה פקח - שוכר את מקומו.	דתנן:											
מרפא												
לא ילעוס אדם חטין ויניח על גבי מכתו בפסח, מפני שמחמיצות.	דתנן:											
בשעת פטירתו של רבי, אמר: לבני אני צריך, נכנסו בניו אצלו. אמר להם: הזהרו בכבוד אמכם נר יהא דלוק במקומו, שולחן יהא ערוך במקומו, מטה תהא מוצעת במקומוה יוסף חפני, שמעון אפרתי, הם שמשוני בחיי והם ישמשוני במותי.	ת"ר:											
הזהרו בכבוד אמכם.												
דאורייתא היא דכתיב: (שמות כ') כבד את אביך ואת אמך												
אשת אב הוא.												
אשת אב נמי דאורייתא היא												
כבד את אביך ואת אמך, את אביך - זו אשת אביך, ואת אמך - זו בעל אמך, וי"ו יתירה - לרבות את אחיך הגדול	דתניא:											
הני מילי מחיים, אבל לאחר מיתה לא.												
נר יהא דלוק במקומו, שולחן יהא ערוך במקומו, מטה תהא מוצעת במקומה.												
מאי טעמא?												
כל בי שמישי הוה אתי לבייתיה, הוה בי שמשא אתאי שבבתא קא קריה אבא, אמרה אמתיה: שתיקו, דרבי יתיב כיון דשמע שוב לא אתא, שלא להוציא לעז על צדיקים הראשונים.												
יוסף חפני, שמעון אפרתי, הם שמשוני בחיי והם ישמשוני במותי.												
סבור מינה, בהדין עלמא הוא דקאמר, כיון דחזו דקדים ערסיהו לערסיה, אמרי: שמע מינה להווא עלמא הוא דקאמר, והאי דאמר הכי? דלא לימרו: מילתא הואי להו, ועד האידינא נמי זכותו דרבי הוא דאהניא להו.												
לחכמי ישראל אני צריך	אמר להן: [רבי]											
נכנסו אצלו חכמי ישראל.												
אל תספדוני בעיירות, והושיבו ישיבה לאחר שלשים יום, שמעון בני חכם, גמליאל בני נשיא, חנינא בר חמא ישב בראש.	אמר להן: [רבי]											
אל תספדוני בעיירות.												
סבור מינה, משום טרחא הוא דקאמר, כיון דחזו דקספדי בכרכים וקאתו כולי עלמא, אמרו: שמע מינה, משום יקרא הוא דקאמר.												
הושיבו ישיבה לאחר שלשים יום.												
דלא עדיפנא ממשא רבינו, דכתיב: (דברים ל"ד) ויבכו בני ישראל את משה בערבות מואב שלשים יום,												
תלתין יומין ספדין ביממא וליליא, מכאן ואילך ספדו ביממא וגרסי בליליא או ספדו בליליא וגרסי ביממא, עד דספדי תריסר ירחי שתא.												
ההוא יומא דאשכבתיה דרבי, נפקא בת קלא ואמרה: כל דהוה באשכבתיה דרבי מזומן הוא לחיי העוה"ב.												
ההוא כובס כל יומא הוה אתי קמיה, ההוא יומא לא אתא, כיון דשמע הכי, סליק לאיגרא ונפל לארעא ומית, יצתה בת קול ואמרה: אף ההוא כובס מזומן הוא לחיי העולם הבא.												

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
<p>מזכרא-key:</p>	

כתובות-הנושא את האשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שמעון בני חכם.												■	<
מאי קאמר?												^	קג:
הכי קאמר: א"פ ששמעון בני חכם, גמליאל בני נשיא.												!	קג:
צריכא למימר?	לוי:											;	קג:
צריכא לך ולמטלעתך.	רבי שמעון בר רבי:											;	קג:
מאי קשיא ליה? הא קרא קאמר: (דברי הימים ב' כ"א) ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור.												;	קג:
ההוא ממלא מקום אבותיו הוה, ורבן גמליאל אינו ממלא מקום אבותיו הוה.												!	קג:
ורבי מאי טעמא עבד הכי?												;	קג:
נהי דאינו ממלא מקום אבותיו בחכמה, ביראת חטא ממלא מקום אבותיו הוה.												!	קג:
חנינא בר חמא ישב בראש.												■	<
לא קיבל רבי חנינא, שהיה ר' אפס גדול ממנו שתי שנים ומחצה.												o	קג:
יתיב רבי אפס ברישא, ויתיב רבי חנינא אבראי ואתא לוי ויתיב גביה.												o	קג:
נח נפשיה דרבי אפס ויתיב רבי חנינא ברישא, ולא הוה ליה ללוי איניש למיתב גביה - וקאתא לבבל.												o	קג:
והיינו דאמר ליה לרב: גברא רבה אקלע לנהרדעא ומטלע, ודריש כלילא שרי												o	קג:
שמע מינה, נח נפשיה דרבי אפס ויתיב רבי חנינא ברישא, ולא הוה ליה ללוי איניש למיתב גביה וקאתא.	אמר: [רב]											o	קג:
ואימא: רבי חנינא נח נפשיה, ור' אפס כדיתיב יתיב, ולא הוה ליה ללוי איניש למיתב גביה וקאתא												;	קג:
איבעית אימא: לוי לר' אפס מיכף הוה כייף ליה												!	קג:
ואי בעית אימא: כיון דאמר ר' חנינא בר חמא ישב בראש, לא סגי דלא מליך, דכתיב בהו בצדיקים: (איוב כ"ב) ותגור אומר ויקם לך.												!	קג:
והא הוה ר' חייא												;	קג:
נח נפשיה.												!	קג:
אני ראיתי קברו של רבי והורדתי עליו דמעות	והאמר ר' חייא:											o ;	קג:
איפוך.												!	קג:
אותו היום שמת רבי בטלה קדושה	והאמר ר' חייא:											o ;	קג:
איפוך.												!	קג:
כשחלה רבי, נכנס ר' חייא אצלו ומצאו שהוא בוכה	והתניא:											o ;	קג:
רבי, מפני מה אתה בוכה?	אמר לו: [ר' חייא]											;	קג:
מת מתוך השחוק - סימן יפה לו, מתוך הבכי - סימן רע לו פניו למעלה - סימן יפה לו, פניו למטה - סימן רע לו פניו כלפי העם - סימן יפה לו, כלפי הכותל - סימן רע לו פניו ירוקין - סימן רע לו, פניו צהובין ואדומים - סימן יפה לו מת בע"ש - סימן יפה לו, במו"ש - סימן רע לו מת בערב יוהכ"פ - סימן רע לו, במוצאי יוהכ"פ - סימן יפה לו מת מחולי מעיים - סימן יפה לו, מפני שרובם של צדיקים מיתתן בחולי מעיים	והתניא:											;	קג:
אנא אתורה ומצות קא בכינא	א"ל: [רבי]											;	קג:
איבעית אימא: איפוך												!	קג:
ואיבעית אימא: לעולם לא תיפוך, ר' חייא עסוק במצות הוה, ורבי סבר: לא אפגריה.												!	קג:
והיינו דכי הוו מינצו ר' חנינא ור' חייא												o	קג:
בהדי דידי מינצת? דאם חס ושלום נשתכחה תורה מישראל, מהדרנא ליה מפלפול?	ר' חנינא לר' חייא:											;	קג:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

כתובות-הנושא את האשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אנא עבדי דלא משתכחה תורה מישראל, דאיתנא כיתנא ושדינא, ומגדלנא נישכי וצידנא טביא, ומאכילנא בישרא ליתמי, ואריכנא מגילתא ממשכי דטביא, וסליקנא למתא דלית בה מקרי דרדקי, וכתיבנא חמשא חומשי לחמשא ינוקי, ומתנינא שיתא סידרי לשיתא ינוקי, לכל חד וחד אמרי ליה אתני סידרך לחברך.	א"ל ר' חייא:											◇	
כמה גדולים מעשה חייא.	והיינו דאמר רבי:											◇	
אפילו ממך?	א"ל ר"ש ב"ר:											◇	
אין.	א"ל: [רבי]											◇	
אפילו מאבא?	א"ל רבי ישמעאל ברבי יוסי:											◇	
א"ל: חס ושלום, לא תהא כזאת בישראל.	א"ל: [רבי]											◇	
לבני קטן אני צריך	אמר להן: [רבי]											◇	
נכנס ר' שמעון אצלו, מסר לו סדרי חכמה.											○	◇	
לבני גדול אני צריך	אמר להן: [רבי]											◇	
נכנס רבן גמליאל אצלו, ומסר לו סדרי נשיאות.											○	◇	
בני, נהוג נשיאותך ברמים, זרוק מרה בתלמידים.	אמר לו: [רבי]											◇	
איני? והא כתיב: (תהלים ט"ו) ואת יראי ה' יכבד											⋈		
זה יהושפט מלך יהודה, כשהיה רואה תלמיד חכם, היה עומד מכסאו ומחבקו ומנשקו, וקורא לו: רבי, רבי, מרי, מרי	ואמר מר:										⋈	◇	
לא קשיא: הא בצינעא, הא בפרהסיא.											!	◇	
רבי מוטל בציפורי, ומקום מוכן לו בבית שערים.	תניא:											◇	
(דברים ט"ז) צדק צדק תרדף - הלך אחר ר' לבית שערים	והתניא:										⋈	◇	
רבי בבית שערים הוה, אלא כיון דחלש אמטוהי לציפורי, דמדליא ובסים אוירא.											!		
ההוא יומא דנה נפשיה דרבי, גזרו רבנן תעניתא ובעו רחמי, ואמרי: כל מאן דאמר נח נפשיה דר', ידקר בחרב.												○	◇
סליקא אמתיה דרבי לאיגרא, אמרה: עליוני' מבקשין את רבי והתחתוני' מבקשין את רבי, יהי רצון שיכופו תחתונים את העליונים, כיון דחזאי כמה זימני דעייל לבית הכסא, וחליץ תפילין ומנח להו וקמצטער, אמרה: יהי רצון שיכופו עליונים את התחתונים. ולא הוו שתקי רבנן מלמבעי רחמי, שקלה כוזא שדייא מאיגרא [לארעא], אשתיקו מרחמי ונח נפשיה דרבי.												○	◇
אמרו ליה רבנן לבר קפרא:												○	
אזל אשכחיה דנה נפשיה, קרעיה ללבושיה ואהדריה לקרעיה לאחוריה	[בר קפרא]											○	
אראלים ומצוקים אחזו בארון הקדש, נצחו אראלים את המצוקים ונשבה ארון הקדש	פתח ואמר: [בר קפרא]												◇
אמרו ליה: נח נפשיה?												^	
אתון קאמרתו ונא לא קאמינא.	אמר להו: [בר קפרא]											!	
בשעת פטירתו של רבי, זקף עשר אצבעותיו כלפי מעלה, אמר: רבש"ע, גלוי וידוע לפניך שיגעתי בעשר אצבעותי בתורה ולא נהניתי אפילו באצבע קטנה, יהי רצון מלפניך שיהא שלום במנוחתי, יצתה ב"ק ואמרה: (ישעיהו נ"א) יבא שלום ינוחו על משכבותם.												○	◇
על משכבך מיבעי ליה												⋈	
מסייע ליה לר' חייא בר גמא												!	
בשעה שהצדיק נפטר מן העולם, אומרים מלאכי השרת לפני הקב"ה: רבש"ע, צדיק פלוני בא אומר להם: יבואו צדיקים ויצאו לקראתו, ואומרים לו: יבא בשלום, ינוחו על משכבותם.	דאמר רבי חייא בר גמא אמר ר' יוסי בן שאול:											!	◇

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-הנושא את האשה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מימרא	רבי אלעזר:												קד.
בשעה שהצדיק נפטר מן העולם, שלש כיתות של מלאכי השרת יוצאות לקראתו, אחת אומרת לו: בא בשלום, ואחת אומרת: הולך נכחו, ואחת אומרת לו: יבא שלום ינוחו על משכבותם.													קד.
בשעה שהרשע נאבד מן העולם, שלש כיתות של מלאכי חבלה יוצאות לקראתו, אחת אומרת: (ישעיהו מ"ח) אין שלום אמר ה' לרשעים, ואחת אומרת לו: (ישעיהו נ') למעצבה ישכב, ואחת אומרת לו: (יהזקאל לב) רדה והשכבה את ערלים.													קד.